

Posudek vedoucího práce

Simona Dragoszová: Kantova morální filosofie a problém sebevraždy

Simona Dragoszová si pro svoji bakalářskou práci zvolila zajímavé a komplexní téma, které lze sice na úrovni bakalářské práce zpracovat jen v hrubých rysech, to však práci vůbec neubírá na relevanci.

První kapitola je povedeným představením základních pojmů a argumentů Kantovy morální filosofie. Autorka zde dokazuje, že se zorientovala v obtížných textech a že je dokáže samostatně a s odstupem shrnout.

V druhé kapitole, která tvoří jádro práce, prochází podrobně jednotlivé Kantovy argumenty proti sebevraždě, pomocí sekundární literatury nabízí několik možností, jak je přesně interpretovat, a poukazuje i na jejich meze a nejasnosti. Tu a tam by mohlo být podání jednotlivých myšlenek a interpretačních možností přece jen přehlednější (obzvláště v kap. 3.1, 3.3), kapitola 3.5 se občas až příliš úzce drží Kantova textu a místy se stává pouhým referátem bez odstupu. Je třeba ocenit, že v této hlavní kapitole autorka rozšiřuje okruh Kantových textů a věnuje se i jeho méně známým dílům.

Po formální stránce je práce na velmi vysoké úrovni, autorka se dokáže vyjádřit jasně a bez gramatických a syntaktických chyb. Též bibliografické odkazy a ostatní formální náležitosti práce jsou v pořádku.

Celkově práce svůj účel naplňuje a je zajímavým příspěvkem k debatě nad tímto tématem.

V rámci obhajoby bych poprosil o vyjasnění následujících dvou věcí:

- 1) Jak přesně je první zdůvodnění nemožnosti sebevraždy zpochybněno tím, že „člověk by měl onen účel sebelásky přijmout“ (s. 36, též s. 21).
- 2) V jakém přesně smyslu lze tvrdit, že pro člověka, který poškodil své lidství svým úmyslem spáchat sebevraždu, by bylo skutečně lepší, aby ji spáchal? (s. 38, též s. 33).

Vzhledem k výše řečenému navrhuji hodnotit bakalářskou práci v rozsahu **výborně až velmi dobře**, v závislosti na průběhu obhajoby.

V Praze 2. 9. 2021

Martin Vrabec, Ph.D.